

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2023/977,

10. mai 2023,

mis käsitleb liikmesriikide õiguskaitseasutuste vahelist teabevahetust ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2006/960/JSK

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 87 lõike 2 punkti a,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Riikideülene kuritegelik tegevus kujutab endast märkimisväärset ohtu liidu sisejulgeolekule ning nõuab koordineeritud, suunatud ja kohandatud reageerimist. Kuigi kuritegevuse ja terrorismi vastases võitluses on eesliinil kohapeal tegutsevad riikide ametiasutused, on tõhusa ja tulemusliku koostöö tagamiseks teabe vahetamise valdkonnas äärmiselt olulised liidu tasandi meetmed. Peale selle toovad eelkõige organiseeritud kuritegevus ja terrorism esile sise- ja välisjulgeoleku vahelise seose. Riikideülene kuritegelik tegevus ei tunne riigipiire ning selle väljundiks on kuritegelikud organisatsioonid ja terrorirühmitused, kes panevad toime väga erinevaid ning järjest dünaamilisemaid ja keerulisemaid kuritegusid. Seetõttu on vaja paremat õigusraamistikku tagamaks, et pädevad õiguskaitseasutused saavad süütegusid tõhusamalt tõkestada, avastada ja uurida.
- (2) Et arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala, mida iseloomustab sisepiirikontrolli puudumine, on oluline, et ühe liikmesriigi pädevatel õiguskaitseasutustel oleks kohaldatava liidu ja liikmesriigi õiguse raames võimalus saada samaväärne juurdepääs teabele, mis on kättesaadav nende kolleegidele teises liikmesriigis. Sellega seoses peaksid pädevad õiguskaitseasutused tegema tulemuslikku koostööd kogu liidus. Seetõttu on politseikoostöö süütegude tõkestamiseks, avastamiseks või uurimiseks vajaliku teabe vahetamisel avaliku julgeoleku aluseks olevate meetmete oluline osa sisepiirikontrollita alal, kus ollakse üksteisest vastastikku sõltuvad. Kuritegevust ja kuritegelikkust tegevust, sealhulgas terrorismi käsitleva teabe vahetamise üldine eesmärk on kaitsta füüsiliste isikute julgeolekut ja juriidiliste isikute seadusega kaitsitud olulisi huve.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 15. märtsi 2023. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 24. aprilli 2023. aasta otsus.

- (3) Suurem osa kuritegelikest organisatsioonidest tegutseb rohkem kui kolmes riigis ja koosneb mitmest riigist pärit liikmetest, kes tegelevad mitmesuguse kuritegeliku tegevusega. Kuritegelike organisatsioonide struktuur on üha keerukam ning nende liikmed kasutavad piiriülesele tugevaid ja tõhusaid sidesüsteeme ja teevad koostööd.
- (4) Tulemuslikuks võitluseks piiriülese kuritegevuse vastu on äärmiselt oluline, et pädevad õiguskaitseasutused vahetaksid kiiresti teavet ja teeksid omavahel operatiivkoostööd. Kuigi pädevate õiguskaitseasutuste vaheline piiriülene koostöö on viimastel aastatel paranenud, on teatavad praktilised ja õiguslikud takistused jäänud. Sellega seoses aitab nõukogu soovitus (EL) 2022/915 ⁽²⁾ liikmesriikidel piiriülest operatiivkoostööd veelgi tõhustada.
- (5) Mõni liikmesriik on välja töötanud katseprojektid piiriülese koostöö tugevdamiseks, keskendudes näiteks naaberliikmesriikide politseiametnike ühispatrullidele piirialadel. Mitu liikmesriiki on sõlminud ka kahe- või isegi mitmepoolsed lepingud, et tugevdada piiriülest koostööd, sealhulgas teabevahetust. Käesoleva direktiiviga selliseid võimalusi ei piirata, tingimusel et eelnimetatud lepingutes sätestatud teabevahetuse normid on käesoleva direktiiviga selle kohaldamisel kooskõlas. Vastupidi, liikmesriike julgustatakse vahetama parimaid tavasid ning sellistest katseprojektidest ja lepingutest saadud kogemusi ning kasutama selleks kättesaadavaid liidu rahalisi vahendeid, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2021/1149 ⁽³⁾ loodud Sisejulgeolekufondist saadavaid vahendeid.
- (6) Liikmesriikidevahelist teabevahetust, mille eesmärk on tõkestada ja avastada süütegusid, reguleeritakse 19. juunil 1990 vastu võetud konventsiooniga, millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut, ⁽⁴⁾ eelkõige selle artiklitega 39 ja 46. Nõukogu raamotsusega 2006/960/JSK ⁽⁵⁾ asendati need sätted osaliselt ja kehtestati uued normid teabe ja jälitusteabe vahetamiseks pädevate õiguskaitseasutuste vahel.
- (7) Hindamised, sealhulgas nõukogu määruse (EL) nr 1053/2013 ⁽⁶⁾ alusel läbi viidud hindamised, on näidanud, et raamotsus 2006/960/JSK ei ole piisavalt selge ega taga asjakohase teabe piisavat ja kiiret vahetamist liikmesriikide vahel. Hindamised on ka näidanud, et praktikas kasutatakse raamotsust harva, osaliselt seetõttu, et praktikas puudub selgus Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni ja raamotsuse kohaldamisala vahel.
- (8) Seetõttu tuleks ajakohastada kehtivat õigusraamistikku, et kõrvaldada lahknevused ja kehtestada selged ning ühtlustatud normid, et hõlbustada eri liikmesriikide pädevate õiguskaitseasutuste vahelist piisavat ja kiiret teabevahetust ja seda tagada ning et võimaldada pädevatel õiguskaitseasutustel kohaneda kiiresti muutuva ja laieneva organiseeritud kuritegevuse maastikuga, sealhulgas ühiskonna globaliseerumise ja digitaliseerumise kontekstis.

⁽²⁾ Nõukogu 9. juuni 2022. aasta soovitus (EL) 2022/915 õiguskaitsealase operatiivkoostöö kohta (ELT L 158, 13.6.2022, lk 53).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2021. aasta määrus (EL) 2021/1149, millega luuakse Sisejulgeolekufond (ELT L 251, 15.7.2021, lk 94).

⁽⁴⁾ Konventsioon, millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta (EÜT L 239, 22.9.2000, lk 19).

⁽⁵⁾ Nõukogu 18. detsembri 2006. aasta raamotsus 2006/960/JHA Euroopa Liidu liikmesriikide õiguskaitseasutuste vahelise teabe ja jälitusteabe vahetamise lihtsustamise kohta (ELT L 386, 29.12.2006, lk 89).

⁽⁶⁾ Nõukogu 7. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1053/2013, millega kehtestatakse hindamis- ja järelevalvemehhanism Schengeni *acquis* kohaldamise kontrollimiseks ja tunnistatakse kehtetuks täitevkomitee 16. septembri 1998. aasta otsus, millega luuakse Schengeni hindamis- ja rakendamiskomitee (ELT L 295, 6.11.2013, lk 27).

- (9) Eelkõige peaks käesolev direktiiv hõlmama teabevahetust süütegude tõkestamise, avastamise või uurimise eesmärgil, asendades sellise teabevahetuse osas seega täielikult Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni artiklid 39 ja 46 ning tagades seeläbi vajaliku õiguskindluse. Lisaks tuleks asjaomaseid norme lihtsustada ja selgitada, et hõlbustada nende tulemuslikku kohaldamist praktikas.
- (10) On vaja kehtestada ühtlustatud normid, millega reguleeritakse käesoleva direktiivi alusel toimuva liikmesriikidevahelise teabevahetuse valdkonnaüleseid aspekte uurimise eri etappides, alates kriminaalteabe kogumisest kuni kriminaaluurimiseni. Kõnealused normid peaksid hõlmama teabevahetust politsei- ja tollikoostöö keskuste kaudu, mis on loodud kahe või enama liikmesriigi vahel kahe- või mitmepoolsete kokkulepete alusel süütegude tõkestamise, avastamise või uurimise eesmärgil. Kõnealused normid ei tohiks siiski hõlmata kahepoolset teabevahetust kolmandate riikidega. Käesolevas direktiivis sätestatud normid ei tohiks mõjutada sellise teabevahetuse konkreetseid süsteeme või raamistikke käsitlevate liidu õigusnormide kohaldamist, nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EL) 2016/794, (7) (EL) 2018/1860, (8) (EL) 2018/1861 (9) ja (EL) 2018/1862, (10) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivid (EL) 2016/681 (11) ja (EL) 2019/1153 (12) ning nõukogu otsused 2008/615/JSK (13) ja 2008/616/JSK (14).
- (11) Mõiste „süütegu“ on liidu õiguse autonoomne mõiste, nagu seda on tõlgendanud Euroopa Liidu Kohus. Käesoleva direktiivi kohaldamisel tuleks kuritegevusega tulemuslikuks võitlemiseks mõista „süüteona“ tegevust, mis on karistatav selle liikmesriigi kriminaalõiguse alusel, kes saab teavet kas taotluse või omaalgatusliku teabe edastamise alusel vastavalt käesolevale direktiivile, olenemata karistusest, mida võib selles liikmesriigis määrata, ja olenemata sellest, kas selline tegu on karistatav ka teavet edastava liikmesriigi kriminaalõiguse alusel, ilma et see piiraks käesolevas direktiivis sätestatud taotluste rahuldamata jätmise põhjuste kohaldamist.
- (12) Käesolev direktiiv ei piira Euroopa Liidu lepingu artiklil K.3 põhineva tolliasutuste vastastikuse abi ja koostöö konventsiooni (15) (Napoli II) kohaldamist.
- (13) Kuna käesolevat direktiivi ei kohaldata teabe töötlemise suhtes sellise tegevuse käigus, mis jääb liidu õiguse kohaldamisalast väljapoole, ei kuulu riikliku julgeolekuga seotud tegevus käesoleva direktiivi kohaldamisalasse.

(7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta määrus (EL) 2016/794, mis käsitleb Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Ametit (Europol) ning millega asendatakse ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsused 2009/371/JSK, 2009/934/JSK, 2009/935/JSK, 2009/936/JSK ja 2009/968/JSK (ELT L 135, 24.5.2016, lk 53).

(8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. novembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1860 Schengeni infosüsteemi kasutamise kohta ebaseaduslikult riigis viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmiseks (ELT L 312, 7.12.2018, lk 1).

(9) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. novembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1861, milles käsitletakse Schengeni infosüsteemi (SIS) loomist, toimimist ja kasutamist piirikontrolli valdkonnas ning millega muudetakse Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni ja määrust (EÜ) nr 1987/2006 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1987/2006 (ELT L 312, 7.12.2018, lk 14).

(10) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. novembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1862, milles käsitletakse Schengeni infosüsteemi (SIS) loomist, toimimist ja kasutamist politseikoostöös ja kriminaalasjades tehtavas õigusalasest koostöös ning millega muudetakse nõukogu otsust 2007/533/JSK ja tunnistatakse see kehtetuks ning tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1986/2006 ja komisjoni otsus 2010/261/EL (ELT L 312, 7.12.2018, lk 56).

(11) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/681, mis käsitleb broneeringuinfo kasutamist terroriaktsioonide ja raskete kuritegude ennetamiseks, avastamiseks, uurimiseks ja nende eest vastutusele võtmiseks (ELT L 119, 4.5.2016, lk 132).

(12) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/1153, millega kehtestatakse normid finants- ja muu teabe kasutamise hõlbustamiseks teatavate kuritegude tõkestamisel, avastamisel, uurimisel ja nende eest vastutusele võtmisel ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 2000/642/JSK (ELT L 186, 11.7.2019, lk 122).

(13) Nõukogu 23. juuni 2008. aasta otsus 2008/615/JSK piiriülese koostöö tõhustamise kohta, eelkõige seoses terrorismi- ja piiriülese kuritegevuse vastase võitlusega (ELT L 210, 6.8.2008, lk 1).

(14) Nõukogu 23. juuni 2008. aasta otsus 2008/616/JSK, millega rakendatakse otsust 2008/615/JSK piiriülese koostöö tõhustamise kohta, eelkõige seoses terrorismi- ja piiriülese kuritegevuse vastase võitlusega (ELT L 210, 6.8.2008, lk 12).

(15) EÜT C 24, 23.1.1998, lk 2.

- (14) Käesoleva direktiiviga ei reguleerita teabe edastamist ja kasutamist tõendina kohtumenetlustes. Eelkõige ei tohiks seda mõista kui sellise õiguse kehtestamist, mis võimaldab kasutada käesoleva direktiivi alusel edastatud teavet tõendina, ning sellest tulenevalt ei mõjuta see kohaldatavas õiguses sätestatud nõuet saada teabe edastanud liikmesriigi nõusolek selliseks kasutamiseks. Käesolev direktiiv ei mõjuta tõendeid käsitlevaid liidu õigusakte, nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb Euroopa andmeesitamismäärust ja Euroopa andmesäilitamismäärust elektrooniliste tõendite hankimiseks kriminaalmenetluses ja kriminaalmenetlustes mõistetud vabadusekaotuslike karistuste täideviimiseks, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/41/EL⁽¹⁶⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega kehtestatakse ühtlustatud normid kriminaalmenetlustes tõendite kogumise eesmärgil volitatud asutuste ja esindajate määramise kohta. Seega, kuigi käesoleva direktiivi alusel teavet edastavatel liikmesriikidel ei ole käesoleva direktiivi alusel kohustust seda teha, peaks neil olema lubatud teabe edastamise ajal või pärast seda anda nõusolek kõnealuse teabe kasutamiseks tõendina kohtumenetlustes, sealhulgas juhul, kui see on riigisisese õiguse kohaselt vajalik, kasutades selleks liikmesriikide vahel kehtivaid õiguslase koostöö vahendeid.
- (15) Käesoleva direktiivi kohase teabevahetuse suhtes tuleks kohaldada viit üldpõhimõtet: kättesaadavus, samaväärne juurdepääs, konfidentsiaalsus, andmete omandiõigus ja andmete usaldusväärsus. Need põhimõtted ei piira käesoleva direktiivi täpsemate sätete kohaldamist ning neist tuleks direktiivi tõlgendamisel ja kohaldamisel asjakohasel juhul juhinduda. Esiteks, kättesaadavuse põhimõtet tuleks mõista nii, et ühe liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile või pädevatele õiguskaitseasutustele kättesaadav asjakohane teave peaks olema võimalikult suures ulatuses kättesaadav ka teise liikmesriigi kontaktpunktile või pädevatele õiguskaitseasutustele. See põhimõte ei tohiks siiski mõjutada käesoleva direktiivi nende erisätete kohaldamist, mis piiravad teabe kättesaadavust, näiteks taotluse rahuldamata jätmise põhjuseid ja kohtu luba käsitlevate sätete kohaldamist, kui see on põhjendatud, ega kohustust saada enne teabe jagamist teabe algselt esitanud liikmesriigi või kolmanda riigi nõusolek. Teiseks, samaväärse juurdepääsu põhimõtte kohaselt peaksid liikmesriigid tagama, et juurdepääs, mis teise liikmesriigi ühtsel kontaktpunktil ja pädevatel õiguskaitseasutustel on asjakohasele teabele, on sisuliselt samaväärne, kui on nende enda ühtsel kontaktpunktil ja pädevatel õiguskaitseasutustel sellele teabele, ning seega ei ole see rangem ega vähem rangem, kui käesoleva direktiivi täpsematest sätetest ei tulene teisiti. Kolmandaks, konfidentsiaalsuse põhimõtte nõuab, et liikmesriigid austaksid üksteise konfidentsiaalsust käsitlevaid riigisiseseid õigusnorme, kui nad käsitlevad konfidentsiaalseks märgitud teavet, mis esitatakse nende ühtsele kontaktpunktile või pädevatele õiguskaitseasutusele, tagades samasuguse konfidentsiaalsuse taseme vastavalt riigisiseses õiguses sätestatud konfidentsiaalsust käsitlevatele õigusnormidele. Neljandaks, andmete omandiõiguse põhimõtte kohaselt tuleks teisest liikmesriigist või kolmandast riigist algselt saadud teavet esitada üksnes selle liikmesriigi või kolmanda riigi nõusolekul ja kehtestatud tingimustel. Viiendaks, vastavalt andmete usaldusväärsuse põhimõttele tuleks isikuandmed, mis on osutunud ebaõigeks, mittetäielikuks või aegunuks, kustutada või parandada või nende töötlemist tuleks asjakohasel juhul piirata ning kõiki nende andmete vastuvõtjaid teavitatakse sellest viivitamata.
- (16) Selleks et saavutada eesmärk hõlbustada piisavat ja kiiret teabevahetust liikmesriikide vahel ja see tagada, tuleks käesoleva direktiiviga näha liikmesriikidele ette võimalus sellise teabe hankimiseks, edastades teise asjaomase liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile taotluse vastavalt teatavatele selgetele, lihtsustatud ja ühtlustatud nõuetele. Taotluse sisu osas tuleks käesolevas direktiivis täpsustada eelkõige ammendavalt ja piisavalt üksikasjalikult ning ilma et see piiraks vajadust juhtumipõhise hindamise järele, olukordi, kus taotlust tuleb pidada kiireloomuliseks, vähemalt milliseid üksikasju taotlus peab sisaldama ja seda, millises keeles see tuleb esitada.
- (17) Kuna iga liikmesriigi ühtsel kontaktpunktil peaks igal juhul olema võimalik esitada taotlus teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile, peaks liikmesriikidel paindlikkuse huvides olema lisaks lubatud määrata mõned oma pädevad õiguskaitseasutused, kes võivad osaleda Euroopa koostöös, volitatud õiguskaitseasutuseks, et esitada taotlusi teiste liikmesriikide ühtsetele kontaktpunktidele. Iga liikmesriik peaks esitama komisjonile nimekirja oma volitatud õiguskaitseasutustest. Liikmesriigid peaksid teavitama komisjoni viivitamata nimekirja muudatustest. Komisjon peaks avaldama need nimekirjad internetis. Selleks et ühtne kontaktpunkt saaks täita oma käesolevast direktiivist

⁽¹⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/41/EL, mis käsitleb Euroopa uurimismäärust kriminaalajades (ELT L 130, 1.5.2014, lk 1).

tulenevaid koordineerimisülesandeid, on siiski vaja, et juhul, kui liikmesriik teeb otsuse lubada mõnel oma pädeval õiguskaitseasutusel esitada taotlusi teiste liikmesriikide ühtsetele kontaktpunktile, teavitab liikmesriik seda ühtset kontaktpunkti kõigist sellistest väljaminevatest taotlustest ja muudest nendega seotud teadetest, lisades oma ühtse kontaktpunkti alati vastuse saajate hulka. Liikmesriigid peaksid püüdma piirata põhjendamatu isikuandmete dubleerimist rangelt miinimumini.

- (18) Selleks et tagada ühtsele kontaktpunktile esitatud taotluste kiire menetlemine, on vaja kehtestada tähtajad. Need tähtajad peaksid olema selged ja proportsionaalsed ning võtma arvesse seda, kas taotlus on kiireloomuline ja kas taotlus on seotud otse juurdepääsetava või kaudselt juurdepääsetava teabega. Selleks et tagada kohaldatavatest tähtaegadest kinnipidamine, võimaldades samal ajal teatavat paindlikkust, peaks objektiivselt põhjendatud juhtudel olema võimalik nendest tähtaegadest kõrvale kalduda üksnes erandkorras, kui taotluse saanud liikmesriigi pädev õigusasutus vajab vajaliku õigusasutuse loa andmise üle otsustamiseks lisaaga. Selline vajadus võib tekkida näiteks taotluses tõstatatud küsimuste ulatuslikkuse või keerukuse tõttu. Tagamaks et nii palju kui võimalik saaks kasutada kiiret reageerimist pakkuvaid võimalusi meetmete võtmiseks konkreetsetel juhtudel, peaks taotluse saanud liikmesriik esitama taotletud teabe niipea, kui see on ühtse kontaktpunkti valduses, isegi kui see teave ei ole ainus kättesaadav teave, mis on taotluse seisukohast asjakohane. Ülejäänud taotletud teave tuleks esitada niipea, kui ühtne kontaktpunkt selle saab.
- (19) Ühtsed kontaktpunktid peaksid hindama, kas taotletud teave on vajalik ja proportsionaalne käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks ning kas taotluse aluseks olevate objektiivsete põhjuste selgitus on piisavalt selge ja üksikasjalik, et vältida põhjendamatu teabe edastamist või ebaproportsionaalselt suures koguses teabe andmist.
- (20) Erandjuhul võib liikmesriigi poolt ühtsele kontaktpunktile esitatud taotluse rahuldamata jätmine olla objektiivselt põhjendatud. Selleks et tagada käesoleva direktiiviga loodud süsteemi tulemuslik toimimine täielikus kooskõlas õigusriigi põhimõttega, tuleks neid juhtumeid ammendavalt täpsustada ja kitsalt tõlgendada. Käesolevas direktiivis sätestatud normides pannakse siiski suurt rõhku vajalikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtetele, nähes seeläbi ette kaitsemeetmed taotluste väärkasutamise vastu, sealhulgas juhul, kui sellega kaasneks põhiõiguste ilmne rikkumine. Seetõttu peaksid liikmesriigid oma üldise hoolsuskohustuse väljendusena alati kontrollima, kas neile käesoleva direktiivi alusel esitatud taotlused vastavad vajalikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtetele, ning jätma rahuldamata taotlused, mida nad peavad nende põhimõtete vastuolus olevaks. Kui taotluse rahuldamata jätmise põhjused on seotud ainult osaga taotletud teabest, tuleks ülejäänud teave esitada käesolevas direktiivis sätestatud tähtaja jooksul. Et vältida tarbetut taotluste rahuldamata jätmist, peaks taotluse esitanud liikmesriigi ühtne kontaktpunkt või volitatud õiguskaitseasutus taotluse korral esitama taotluse menetlemiseks vajalikke selgitusi ja täpsustusi. Tähtaja kulgemine tuleks peatada alates hetkest, mil taotluse esitanud liikmesriigi ühtne kontaktpunkt või asjakohasel juhul volitatud õiguskaitseasutus saab taotluse selgituste või täpsustuste saamiseks. Siiski peaks olema võimalik nõuda selgitusi või täpsustusi ainult juhul, kui selgitused või täpsustused on objektiivselt vajalikud ja proportsionaalsed, nii et ilma nendeta tuleks taotlus ühel käesolevas direktiivis loetletud põhjustest jätta rahuldamata. Tulemusliku koostöö huvides peaks olema võimalik paluda vajalikke selgitusi või täpsustusi ka muudes olukordades, ilma et see tooks kaasa tähtaja kulgemise peatumise.
- (21) Selleks et võimaldada vajalikku paindlikkust seoses operatiivvajadustega, mis võivad praktikas erineda, tuleks käesoleva direktiiviga näha lisaks ühtsetele kontaktpunktile esitatavatele taotlustele ette veel kaks teabevahetusviisi. Esimene neist on teabe omal algatusel edastamine ühtse kontaktpunkti või pädeva õiguskaitseasutuse poolt teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile või pädevale õiguskaitseasutusele ilma eelneva taotluseta ehk teabe edastamine omal algatusel. Teine on teabe edastamine sellise taotluse alusel, mida ühtne kontaktpunkt või pädev õiguskaitseasutus on esitanud otse teise liikmesriigi pädevale õiguskaitseasutusele. Mõlema teabevahetusviisi jaoks kehtestatakse käesolevas direktiivis vaid piiratud arv miinimumnõudeid, eelkõige asjaomase ühtse kontaktpunkti

teavitamise kohta, ning omal algatusel teabe edastamise korral olukordade kohta, kus teave tuleb esitada, ja keel, mida tuleb kasutada. Neid nõudeid tuleks kohaldada ka olukordades, kus pädev õiguskaitseasutus annab teavet oma liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile, et edastada see teave teisele liikmesriigile, näiteks juhul, kui on vaja järgida käesolevas direktiivis sätestatud norme teabe esitamisel kasutatava keele kohta.

- (22) Teabe edastamiseks eelnevalt õigusasutuse loa saamise nõue, kui see on riigisiseses õiguses ette nähtud, on oluline kaitsemeede, mida tuleks järgida. Liikmesriikide õigussüsteemid on selles osas erinevad ja käesolevat direktiivi ei tohiks tõlgendada nii, et see mõjutab riigisiseses õiguses sätestatud norme ja tingimusi, mis käsitlevad eelnevaid õigusasutuse lubasid, välja arvatud nõue kohaldada nende suhtes tingimust, et riigisisest ja liikmesriikidevahelist teabevahetust käsitatakse nii sisuliselt kui ka menetluslikult samaväärsel viisil. Lisaks peaksid pädeva õigusasutuse liikmesriigi ühtne kontaktpunkt või asjakohasel juhul pädev õiguskaitseasutus võtma kõik praktilised ja õiguslikud meetmed ja tegema asjakohasel juhul koostööd taotluse esitanud liikmesriigi ühtse kontaktpunkti või volitatud õiguskaitseasutusega, et saada õigusasutuse luba võimalikult kiiresti, et sellise nõude kohaldamisega seotud viivitused ja komplikatsioonid oleksid minimaalsed. Kuigi käesoleva direktiivi õiguslik alus piirneb Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 87 lõike 2 punkti a kohase õiguskaitsealase koostööga, võib käesolev direktiiv olla õigusasutuste jaoks asjakohane.
- (23) Kogu käesoleva direktiivi kohase teabevahetuse korral on eriti oluline tagada isikuandmete kaitse vastavalt liidu õigusele. Selleks peaks käesoleva direktiivi alusel toimuv isikuandmete töötlemine ühtse kontaktpunkti või pädeva õiguskaitseasutuse poolt toimuma täielikus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2016/680⁽¹⁷⁾. Määruse (EL) 2016/794 kohaselt töötleb Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Amet (Europol) andmeid kooskõlas kõnealusel määruses sätestatud normidega. Käesolev direktiiv ei mõjuta kõnealust direktiivi ega määrust. Eelkõige tuleks täpsustada, et kõik ühtsete kontaktpunktide ja pädevate õiguskaitseasutuste vahetatavad isikuandmed peavad kuuluma määruse (EL) 2016/794 II lisa B jaos loetletud iga andmesubjekti kategooria andmekategooriasse. Seepärast tuleks selgelt eristada kahtlusaluste andmeid ning tunnistajate, kannatanute või muudesse rühmadesse kuuluvate isikute andmeid, mille suhtes kohaldatakse rangemaid piiranguid. Lisaks tuleks selliseid isikuandmeid võimaluse korral eristada nende õigsuse ja usaldusväärsuse järgi. Õigsuse ja usaldusväärsuse tagamiseks tuleks fakte eristada isiklikest hinnangutest. Ühtsed kontaktpunktid või asjakohasel juhul pädevad õiguskaitseasutused peaksid käesoleva direktiivi kohaseid taotlusi käsitlema võimalikult kiiresti, et tagada isikuandmete õigsus ja usaldusväärsus, vältida tarbetut andmete dubleerimist ja vähendada ohtu, et sellised andmed aeguvad või ei ole enam kättesaadavad. Kui selgub, et isikuandmed on ebaõiged, tuleks need viivitamata parandada või kustutada või nende töötlemist tuleks piirata.
- (24) Selleks et ühtne kontaktpunkt saaks kas taotluse alusel või omal algatusel edastada piisavalt ja kiiresti teavet, on oluline, et pädevad õiguskaitseasutused mõistaksid üksteist. Kogu teabevahetus, sealhulgas taotletud teabe esitamine, taotluse rahuldamata jätmine, sealhulgas rahuldamata jätmise põhjused, ning asjakohasel juhul konkreetse taotlusega seotud taotlused selgituste või täpsustuste saamiseks ning selgitused ja täpsustused tuleks edastada keeles, milles taotlus esitati. Et vältida keelebarjääridest tingitud viivitusi taotletud teabe esitamisel ja piirata tõlkekulusid, peaksid liikmesriigid koostama loetelu, mis sisaldab üht või mitut keelt, milles saab pöörduda nende ühtse kontaktpunkti poole ja milles see saab suhelda. Kuna inglise keel on laialdaselt mõistetav ja praktikas kasutatav keel, mis on seotud õiguskaitsealase koostööga liidus, tuleks see lisada kõnealusesse loetellu. Liikmesriigid peaksid esitama kõnealusel loetelu ja selle ajakohastatud versioonid komisjonile. Komisjon peaks avaldama nende loetelude koondkogumi internetis.

⁽¹⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK (ELT L 119, 4.5.2016, lk 89).

- (25) Euroopa kodanike turvalisuse ja julgeoleku tagamiseks on oluline, et Europolil oleks vajalik teave, et täita oma rolli liidu kriminaalteabe keskusena, mis toetab pädevaid õiguskaitseasutusi. Seepärast tuleks juhul, kui teavet vahetatakse liikmesriikide vahel, olenemata sellest, kas teavet vahetatakse ühtsele kontaktpunktile või pädevale õiguskaitseasutusele esitatud taotluse alusel või kas ühtne kontaktpunkt või pädev õiguskaitseasutus on teabe esitanud omal algatusel, hinnata iga üksikjuhtumi puhul eraldi, kas käesoleva direktiivi alusel esitatud taotluse või käesoleva direktiivi alusel vahetatud teabe koopia tuleks saata Europolile kooskõlas määruse (EL) 2016/794 artikli 7 lõikega 6, kui asjaomane süütegu on hõlmatud Europoli eesmärkidega. Hinnangud süüteo ulatuse kohta peaksid põhinema Europoli eesmärkidel, mis on sätestatud määruses (EL) 2016/794. Liikmesriigid ei peaks olema kohustatud saatma Europolile taotluse või vahetatud teabe koopiat, kui see oleks vastuolus asjaomase liikmesriigi oluliste julgeolekuhuvidega, kui see ohustaks käimasoleva uurimise edukust või üksikisiku turvalisust või kui see avalikustaks teavet riikliku julgeoleku valdkonna organisatsioonide või konkreetse luuretegevuse kohta. Lisaks, kooskõlas andmete omandiõiguse põhimõttega ja ilma et see piiraks määruses (EL) 2016/794 sätestatud kohustust määrata kindlaks teabe töötlemise eesmärk ja piirangud Europolis, tuleks teisest liikmesriigist või kolmandast riigist algselt saadud teave edastada Europolile üksnes juhul, kui see liikmesriik või kolmas riik on andnud selleks oma nõusoleku. Liikmesriigid peaksid tagama, et nende ühtse kontaktpunkti ja pädevate õiguskaitseasutuste töötajaid toetatakse ja koolitatakse piisavalt, et kiiresti ja täpselt kindlaks teha, milline käesoleva direktiivi alusel vahetatav teave kuulub Europoli pädevusse ja on vajalik Europoli eesmärkide saavutamiseks.
- (26) Liikmesriikide vahel õiguskaitsealase teabe edastamiseks kasutatavate sidekanalite arvukuse probleemile tuleks leida lahendus, sest see takistab sellise teabe asjakohast ja kiiret vahetamist ning suurendab ohtu isikuandmete turvalisusele. Seepärast tuleks määruse (EL) 2016/794 kohaselt Europoli hallatava ja välja töötatud turvalise teabevahetusvõrgu (SIENA) kasutamine muuta kohustuslikuks kõigi käesoleva direktiivi kohaste teabeedastuste ja teadete korral, sealhulgas taotluste saatmisel ühtsele kontaktpunktile ja otse pädevale õiguskaitseasutusele, teabe edastamisel taotluse alusel ja teabe edastamisel ühtse kontaktpunkti ja pädeva õiguskaitseasutuse omal algatusel, teabe, selgituste ja täpsustuste taotluste rahuldamata jätmise teadete edastamisel ning taotluse või teabe koopia saatmisel ühtsele kontaktpunktile ja Europolile. Selleks peaksid kõik ühtsed kontaktpunktid ja kõik pädevad õiguskaitseasutused, kes võivad teabevahetuses osaleda, olema SIENAGA otse ühendatud. Selleks et SIENAt saaksid kasutada eesliiniametnikud, näiteks haaranguoperatsioonides osalevad politseiametnikud, peaks see asjakohasel juhul toimima ka mobiilseadmetes. Sellega seoses tuleks ette näha lühike üleminekuperiood, et võimaldada SIENA täielikult kasutusele võtta, kuna see toob kaasa mõnes liikmesriigis praeguse korra muutmise ja eeldab asjakohaste töötajate koolitamist. Selleks et võtta arvesse tegelikku tööd ja mitte takistada pädevate õiguskaitseasutuste vahelist head koostööd, peaks liikmesriigil olema võimalik lubada oma ühtsel kontaktpunktil või pädeval õiguskaitseasutusel kasutada piiratud arvu põhjendatud olukordades muud turvalist sidekanalit. Kui liikmesriik lubab oma ühtsel kontaktpunktil või pädeval õiguskaitseasutusel kasutada taotluse kiireloomulisuse tõttu muud sidekanalit, peaks ta, kui see on võimalik ja kooskõlas operatiivvajadustega, pärast seda, kui olukord ei ole enam kiireloomuline, pöörduma tagasi SIENA kasutamise juurde. SIENA kasutamine ei peaks olema kohustuslik, kui teavet vahetatakse liikmesriigi siseselt.
- (27) Selleks et teabevooge lihtsustada, hõlbustada ja paremini hallata, peaks iga liikmesriik looma või määrama ühtse kontaktpunkti. Ühtse kontaktpunkti pädevusse peaks kuuluma käesoleva direktiivi kohase teabevahetuse koordineerimine ja hõlbustamine. Iga liikmesriik peaks teavitama komisjoni oma ühtse kontaktpunkti loomisest või määramisest ning kõigist selle muudatustest. Komisjon peaks need teated ja nende ajakohastatud versioonid avaldama. Reageerimaks kasvavale vajadusele võidelda ühiselt piiriülese kuritegevusega, nagu ebaseaduslik uimastikaubandus, küberkuritegevus, inimkaubandus ja terrorism, peaks ühtne kontaktpunkt eelkõige aitama vähendada teabevoogude takistusi, mis on tingitud pädevate õiguskaitseasutuste vahelise teabevahetuse viisi killustatusest. Ühtsele kontaktpunktile tuleks anda mitu konkreetset miinimumülesannet ja tal peaks olema ka teatav minimaalne suutlikkus, et ta suudaks tulemuslikult täita oma koordineerimisülesandeid, mis puudutavad käesoleva direktiivi kohast piiriülest teabevahetust õiguskaitse eesmärgil.

- (28) Ühtsel kontaktpunktil peaks olema juurdepääs kogu teabele, mis on kättesaadav tema liikmesriigis, sealhulgas kasutajasõbralik juurdepääs kõigile asjakohastele liidu ja rahvusvahelistele andmebaasidele ja platvormidele kooskõlas kohaldatavas liidu ja liikmesriigi õiguses sätestatud korraga. Selleks et täita käesoleva direktiivi nõudeid, eelkõige nõudeid tähtaegade suhtes, tuleks ühtsele kontaktpunktile anda piisavad eelarvevahendid ja inimressursid, sealhulgas piisav tõlkevõimekus, ja ta peaks toimima ööpäev läbi. Selles aspektis võiks ühtse kontaktpunkti tõhusust ja tulemuslikkust suurendada kontaktkeskus, mis suudab sissetulevaid taotlusi läbi vaadata, töödelda ja suunata. Ühtset kontaktpunkti peaksid ka abistama alati õigusasutused, kes on pädevad andma vajalikke õigusasutuse lube. See on võimalik, kui tagatakse näiteks sellise õigusasutuse füüsiline kohalolek ühtse kontaktpunkti ruumides või tema funktsionaalne kättesaadavus kas ühtse kontaktpunkti ruumides või olles otse telefoni teel kättesaadav.
- (29) Selleks et ühtne kontaktpunkt saaks tulemuslikult täita oma käesoleva direktiivi kohaseid koordineerimisülesandeid, peaks see koosnema selliste pädevate õiguskaitseasutuste töötajatest, mille kaasamine on käesoleva direktiivi kohaseks asjakohaseks ja kiireks teabevahetuseks vajalik. Iga liikmesriik otsustab ise, milline täpne korraldus ja koosseis on selle nõude täitmiseks vajalik, kuid ühtses kontaktpunktis võiksid olla esindatud politsei-, tolli- ja muud pädevad õiguskaitseasutused, mis vastutavad süütegude tõkestamise, avastamise või uurimise eest, ja võimalikud piirkondlike ja kahepoolsete asutuste kontaktpunktid, nagu kontaktametnikud ja atašeed, kes on lähetatud teistesse liikmesriikidesse, ning asjaomaste liidu õiguskaitseasutuste, näiteks Europoli töötajad. Tulemusliku koordineerimise huvides peaks ühtne kontaktpunkt siiski koosnema vähemalt Europoli riikliku üksuse, SIRENE büroo ja Interpoli riikliku keskbüroo, mis on loodud asjakohase liidu õigusaktiga või rahvusvahelise lepinguga, esindajatest, ja olenemata sellest, et käesolevat direktiivi ei kohaldata selliste liidu õigusaktidega konkreetselt reguleeritud teabevahetuse suhtes.
- (30) Arvestades konkreetset nõudlust piiriülese õiguskaitsealase koostöö järele, sealhulgas sellega seonduvat tundliku teabe käsitlemist, on oluline, et ühtse kontaktpunkti ja pädeva õiguskaitseasutuse töötajatel oleksid käesoleva direktiivi kohaste ülesannete õiguspäraseks, tõhusaks ja tulemuslikuks täitmiseks vajalikud teadmised ja oskused. Eelkõige tuleks ühtse kontaktpunkti töötajatele pakkuda nii liidu kui ka riigi tasandil asjakohaseid ja korrapäraseid koolituskursusi, mis vastavad nende ametialastele vajadustele ja konkreetsele taustale ning hõlbustavad nende käesolevas direktiivis sätestatud normide täitmiseks vajalikke kontakte teiste liikmesriikide ühtsete kontaktpunktide ja pädevate õiguskaitseasutustega, ning julgustada neid töötajaid nendel kursustel osalema. Sellega seoses tuleks erilist tähelepanu pöörata andmetöötlusvahendite ja IT-süsteemide nõuetekohasele kasutamisele, teadmiste jagamisele liidu ja liikmesriikide asjakohaste justiits- ja siseküsimuste valdkonna õigusraamistike kohta, keskendudes eelkõige isikuandmete kaitsele, õiguskaitsealasele koostööle ja konfidentsiaalse teabe käitlemisele, ning keeltele, milles asjaomase liikmesriigi teate kohaselt tema ühtne kontaktpunkt saab teavet vahetada, et aidata ületada keelebarjääre. Koolitamise eesmärgil peaksid liikmesriigid kasutama võimaluse korral ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2015/2219⁽¹⁸⁾ loodud Euroopa Liidu Õiguskaitsekoolituse Ameti (CEPOL) pakutavaid koolituskursusi ja asjakohaseid vahendeid, kaaluma võimalust, et töötajad saaksid veeta ühe nädala Euroopolis, ning kasutama asjakohaseid pakkumisi, mida on tehtud liidu eelarvest rahastatavate programmide ja projektide, näiteks CEPOLi vahetusprogrammi raames.
- (31) Lisaks tehnilistele oskustele ja õiguslastele teadmistele on käesoleva direktiivi alusel tehtava töehusa ja tulemusliku piiriülese õiguskaitsealase koostöö eeltingimusteks vastastikune usaldus ja ühine arusaam. Ühisoperatsioonide ja ekspertteadmiste jagamise käigus kujunenud isiklikud kontaktid hõlbustavad usalduse loomist ja liidu ühise politseitöökultuuri arendamist. Liikmesriigid peaksid kaaluma ka ühiseid koolituskursusi ning töötajate vahetusi, milles keskendutakse teadmussiirdele seoses teiste liikmesriikide pädevate õiguskaitseasutuste töömeetodite, uurimismeetodite ja organisatsioonilise struktuuriga.
- (32) Selleks et suurendada ühtsete kontaktpunktide ja pädevate õiguskaitseasutuste töötajate koolituskursustel osalemist, võiksid liikmesriigid kaaluda ka eristiimulite loomist nendele töötajatele.

⁽¹⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta määrus (EL) 2015/2219, mis käsitleb Euroopa Liidu Õiguskaitsekoolituse Ametit (CEPOL) ning millega asendatakse ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 2005/681/JSK (ELT L 319, 4.12.2015, lk 1).

- (33) Ühtsed kontaktpunktid peavad kasutusele võtma teatavate miinimumfunktsioonide ja -suutlikkusega ühtse elektroonilise juhtumite haldamise süsteemi ja seda haldama, et nad saaksid täita tulemuslikult ja tõhusalt kõiki käesoleva direktiivi kohaseid ülesandeid, eelkõige seoses teabevahetusega. Juhtumite haldamise süsteem on töövoosüsteem, mis võimaldab ühtsel kontaktpunktil hallata teabevahetust. Juhtumite haldamise süsteemi väljatöötamisel oleks soovitatav kasutada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/818⁽¹⁹⁾ kehtestatud universaalse sõnumivormingu standardit.
- (34) Isikuandmete töötlemise suhtes juhtumite haldamise süsteemis kohaldatakse direktiivis (EL) 2016/680 sätestatud norme. Töötlemine hõlmab andmete säilitamist. Selguse ja isikuandmete tulemusliku kaitse huvides tuleks kõnealuses direktiivis sätestatud norme käesolevas direktiivis täpsustada. Eelkõige seoses direktiivis (EL) 2016/680 sätestatud nõudega säilitada isikuandmeid kujul, mis võimaldab andmesubjekte tuvastada üksnes seni, kuni see on vajalik selle eesmärgi täitmiseks, milleks isikuandmeid töödeldakse, tuleks käesolevas direktiivis täpsustada, et kui ühtne kontaktpunkt saab käesoleva direktiivi alusel vahetatud teavet, mis sisaldab isikuandmeid, peaks ühtne kontaktpunkt säilitama isikuandmeid juhtumite haldamise süsteemis ainult seni, kuni see on vajalik ja proportsionaalne käesoleva direktiivi kohaste ülesannete täitmiseks. Kui see enam vajalik ei ole, peaks ühtne kontaktpunkt isikuandmed juhtumite haldamise süsteemist jäädavalt kustutama. Tagamaks et isikuandmeid säilitatakse kooskõlas direktiivis (EL) 2016/680 sätestatud säilitamise ja läbivaatamise tähtaegasid käsitlevate normidega üksnes seni, kuni see on vajalik ja proportsionaalne, peaks ühtne kontaktpunkt korrapäraselt läbi vaatama, kas need nõuded on jätkuvalt täidetud. Selleks peaks esimene läbivaatamine toimuma hiljemalt kuus kuud pärast käesoleva direktiivi kohase teabevahetuse lõppu, see tähendab hetke, mil esitati viimane teave või vahetati sellega seotud viimane teade. Käesoleva direktiivi nõuded sellise läbivaatamise ja kustutamise kohta ei tohiks siiski piirata süütegude tõkestamise, avastamise ja uurimise eest vastutavate liikmesriigi ametiasutuste võimalust säilitada riigisisese õiguse kohaselt isikuandmeid oma riiklikes kuritegusid puudutavates toimikutes kooskõlas liidu õigusega, eelkõige direktiiviga (EL) 2016/680.
- (35) Selleks et abistada ühtseid kontaktpunkte ja pädevaid õiguskaitseasutusi käesoleva direktiivi kohases teabevahetuses ning edendada liikmesriikide vahel ühist Euroopa politseitöökultuuri, peaksid liikmesriigid ergutama ühtsete kontaktpunktide ja pädevate õiguskaitseasutuste vahelist praktilist koostööd. Eelkõige peaks nõukogu korraldama vähemalt kord aastas ühtsete kontaktpunktide juhtide kohtumisi, et jagada kogemusi ja parimaid tavasid käesoleva direktiivi kohase teabevahetuse teemal. Muud koostöövormid peaksid hõlmama õiguskaitsealase teabevahetuse käsiraamatute koostamist, riikide teabelehtede koostamist otse ja kaudselt juurdepääsetava teabe, ühtsete kontaktpunktide, volitatud õiguskaitseasutuste ja keelte korra kohta, või muude dokumentide koostamist ühiste menetluste kohta, samuti töövoogudega seotud probleemide lahendamist, teadlikkuse suurendamist asjaomaste õigusraamistike eripäradest ning asjakohasel juhul asjaomaste ühtsete kontaktpunktide kohtumiste korraldamist.
- (36) Selleks et võimaldada käesoleva direktiivi kohaldamise vajalikku seiret ja hindamist, tuleks nõuda, et liikmesriigid koguksid ja esitaksid igal aastal komisjonile teatavad andmed käesoleva direktiivi rakendamise kohta. See nõue on vajalik eelkõige selleks, et parandada selliste võrreldavate andmete kättesaadavust, millega kvantifitseerida asjakohast piiriülest teabevahetust pädevate õiguskaitseasutuste vahel, ning et lihtsustada ka komisjonil käesoleva direktiivi rakendamisega seotud aruandluskohustuse täitmist. Selleks vajalikud andmed peaksid juhtumite haldamise süsteem ja SIENA kokku panema automaatselt.

⁽¹⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/818, millega luuakse ELi infosüsteemide koostalitlusvõime raamistik politsei- ja õiguskooostöö, varjupaiga ja rände valdkonnas ning muudetakse määrusi (EL) 2018/1726, (EL) 2018/1862 ja (EL) 2019/816 (ELT L 135, 22.5.2019, lk 85).

- (37) Riikideülese kuritegevuse ja terrorismi piiriülene olemus nõuab, et liikmesriigid tugineksid selliste süütegude tõkestamisel, avastamisel ja uurimisel üksteisele. Kuna käesoleva direktiivi eesmärki tagada piisav ja kiire teabevahetus pädevate õiguskaitseasutuste vahel ja Europoliga ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil teabevahetuse ühiste normide kehtestamise ja teabevahetuse ühise kultuuri loomisega ning tänapäevaste vahendite ja sidekanalite abil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (38) Euroopa Andmekaitseinspektoriga konsulteeriti kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1725⁽²⁰⁾ artikli 42 lõikega 1 ning ta esitas arvamuse 7. märtsil 2022.
- (39) Käesolev direktiiv tugineb väärtustele, millel liit rajaneb, nagu on sätestatud ELi lepingu artiklis 2, sealhulgas õigusriik, vabadus ja demokraatia. Samuti austatakse selles põhiõigusi ja kaitsemeetmeid ning järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga (edaspidi „põhiõiguste harta“) tunnustatud põhimõtteid, eriti õigust vabadusele ja turvalisusele, era- ja perekonnaelu austamisele ning isikuandmete kaitsele, mis on ette nähtud vastavalt põhiõiguste harta artiklitega 6, 7 ja 8 ning ELi toimimise lepingu artikliga 16. Käesoleva direktiivi kohane isikuandmete töötlemine peaks piirduma sellega, mis on rangelt vajalik ja proportsionaalne, ning selle suhtes kohaldatakse selgeid tingimusi, rangeid nõudeid ja mõjusat järelevalvet riiklike järelevalveasutuste poolt, mis on loodud direktiiviga (EL) 2016/680 ja asjakohasel juhul Euroopa Andmekaitseinspektori poolt kooskõlas nende vastavate volitustega.
- (40) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. Arvestades, et käesolev direktiiv põhineb Schengeni *acquis*’l, otsustab Taani kõnealusel protokoll artikli 4 kohaselt kuue kuu jooksul pärast nõukogu otsuse tegemist käesoleva direktiivi üle, kas ta rakendab seda oma õiguses.
- (41) Iirimaa osaleb käesolevas direktiivis ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 19 (Euroopa Liidu raamistikku integreeritud Schengeni *acquis*’ kohta) artikli 5 lõike 1 ning nõukogu otsuse 2002/192/EÜ⁽²¹⁾ artikli 6 lõike 2 kohaselt.
- (42) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev direktiiv endast nende Schengeni *acquis*’ sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis*’ sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises)⁽²²⁾ tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ⁽²³⁾ artikli 1 punktis H osutatud valdkonda.
- (43) Šveitsi puhul kujutab käesolev direktiiv endast nende Schengeni *acquis*’ sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*’ rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)⁽²⁴⁾ tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis H osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/149/JSK⁽²⁵⁾ artikliga 3.

⁽²⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39).

⁽²¹⁾ Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*’ sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

⁽²²⁾ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

⁽²³⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta otsus 1999/437/EÜ Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis*’ sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31).

⁽²⁴⁾ ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

⁽²⁵⁾ Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/149/JSK sõlmida Euroopa Liidu nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*’ rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 50).

- (44) Liechtensteini puhul kujutab käesolev direktiiv endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokolliga (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) ⁽²⁶⁾ tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis H osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/349/EL ⁽²⁷⁾ artikliga 3,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimise ja kohaldamisala

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse pädevate õiguskaitseasutuste vahelise piisava ja kiire teabevahetuse ühtlustatud normid süütegude tõkestamiseks, avastamiseks või uurimiseks.

Eelkõige kehtestatakse käesoleva direktiiviga normid, mis käsitlevad järgmist:

- a) taotlusi, mis esitatakse liikmesriigi loodud või määratud ühtsele kontaktpunktile, eelkõige taotluste sisu, taotluste alusel teabe edastamist, ühtse kontaktpunkti töökeeli, kohustuslikke tähtaegu taotletud teabe edastamiseks ja taotluste rahuldamata jätmise põhjusi;
- b) liikmesriigi omal algatusel asjakohase teabe edastamist teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile või pädevatele õiguskaitseasutustele, eelkõige olukordi, kui sellist teavet tuleb edastada, ja teabe edastamise viisi;
- c) vaikimisi kasutatavat sidekanalit, mida tuleb kasutada käesoleva direktiivi kohaseks igasuguseks teabevahetuseks, ja teavet, mis tuleb edastada ühtsele kontaktpunktile pädevate õiguskaitseasutuste vahel otse toimuva teabevahetuse käigus;
- d) iga liikmesriigi ühtse kontaktpunkti loomist või määramist ja korraldust, ülesandeid, koosseisu ja suutlikkust, sealhulgas ühtse elektroonilise juhtumite haldamise süsteemi kasutuselevõtmist ja haldamist ühtse kontaktpunkti käesoleva direktiivi kohaste ülesannete täitmiseks.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata pädevate õiguskaitseasutuste vahelise teabevahetuse suhtes, mille eesmärk on muude liidu õigusaktidega eraldi reguleeritud süütegude tõkestamine, avastamine või uurimine. Ilma et see piiraks liikmesriikide käesoleva direktiivi või muude liidu õigusaktide kohaseid kohustusi, võivad liikmesriigid vastu võtta või säilitada õigusnorme, mis hõlbustavad veelgi teabevahetust teiste liikmesriikide pädevate õiguskaitseasutustega süütegude tõkestamise, avastamise või uurimise eesmärgil, sealhulgas kahe- või mitmepoolsete kokkulepete alusel.

⁽²⁶⁾ ELT L 160, 18.6.2011, lk 21.

⁽²⁷⁾ Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/349/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokolliga (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, eelkõige seoses õigusala koostööga kriminaalasjades ja politseikoostööga (ELT L 160, 18.6.2011, lk 1).

3. Käesoleva direktiiviga ei kohustata liikmesriike
 - a) koguma teavet sunnimeetmete abil;
 - b) säilitama teavet üksnes sel eesmärgil, et edastada see teise liikmesriigi pädevatele õiguskaitseasutustele;
 - c) edastama teise liikmesriigi pädevatele õiguskaitseasutustele teavet, et seda saaks kasutada kohtumenetluses tõendina.

4. Käesoleva direktiiviga ei kehtestata õigust kasutada selle kohaselt edastatud teavet kohtumenetluses tõendina. Teavet edastav liikmesriik võib anda nõusoleku kasutada seda kohtumenetluses tõendina.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „pädev õiguskaitseasutus“ – liikmesriigi politsei-, tolli- või muu asutus, kes on riigisisese õiguse kohaselt pädev kasutama volitusi ja võtma sunnimeetmeid süütegude tõkestamiseks, avastamiseks või uurimiseks, või muu asutus, kes osaleb kahe või enama liikmesriigi vahel süütegude tõkestamiseks, avastamiseks või uurimiseks loodud ühisüksuses, välja arvatud peamiselt riikliku julgeoleku küsimustega tegelevad asutused või üksused ja Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni artikli 47 kohaselt lähetatud kontaktametnikud;
- 2) „volitatud õiguskaitseasutus“ – pädev õiguskaitseasutus, kellel on õigus esitada taotlus teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile kooskõlas artikli 4 lõikega 1;
- 3) „raske kuritegu“ on:
 - a) kuritegu, nagu on osutatud nõukogu raamotsuse 2002/584/JSK ⁽²⁸⁾ artikli 2 lõikes 2;
 - b) kuritegu, nagu on osutatud määruse (EL) 2016/794 artikli 3 lõigetes 1 või 2;
- 4) „teave“ – igasugune sisu, mis puudutab vähemalt üht füüsilist või juriidilist isikut, fakte või asjaolusid ning mis on pädevatele õiguskaitseasutustele asjakohane, et täita riigisisese õiguse kohaseid ülesandeid süütegude tõkestamiseks, avastamiseks või uurimiseks, sealhulgas kriminaalteave;
- 5) „kättesaadav teave“ – otse juurdepääsetav teave ja kaudselt juurdepääsetav teave;
- 6) „otse juurdepääsetav teave“ – teave, mida hoitakse andmebaasis, mis on selle liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile või pädevale õiguskaitseasutusele otse juurdepääsetav, kellelt teavet taotletakse;
- 7) „kaudselt juurdepääsetav teave“ – teave, mida selle liikmesriigi ühtne kontaktpunkt või pädev õiguskaitseasutus, kellelt teavet taotletakse, võib saada ilma sunnimeetmeid rakendamata teistelt avaliku sektori asutustelt või selles liikmesriigis asutatud eraõiguslikelt isikutelt, kui see on riigisisese õigusega lubatud ja sellega kooskõlas;
- 8) „isikuandmed“ – isikuandmed, nagu on määratletud direktiivi (EL) 2016/680 artikli 3 punktis 1.

⁽²⁸⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT L 190, 18.7.2002, lk 1).

*Artikkel 3***Teabevahetuse põhimõtted**

Iga liikmesriik tagab käesoleva direktiivi kohase teabevahetuse korral, et

- a) kättesaadava teabe saab edastada teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile või pädevatele õiguskaitseasutustele (edaspidi „kättesaadavuse põhimõte“);
- b) teise liikmesriigi ühtselt kontaktpunktilt või pädevalt õiguskaitseasutuselt teabe taotlemise tingimused ning neile teabe edastamise tingimused on samaväärsed tingimustega, mida kohaldatakse asjaomases liikmesriigis sarnase teabe taotlemise ja edastamise suhtes (edaspidi „samaväärse juurdepääsu põhimõte“);
- c) ta kaitseb tema ühtsele kontaktpunktile või pädevatele õiguskaitseasutustele edastatud konfidentsiaalsena tähistatud teavet kooskõlas nõuetega, mis on sätestatud tema riigisisises õiguses ja millega on tagatud samasugune konfidentsiaalsuse tase nagu teabe edastanud liikmesriigi riigisisises õiguses (edaspidi „konfidentsiaalsuse põhimõte“);
- d) kui taotletud teave saadi algselt teiselt liikmesriigilt või kolmandalt riigilt, edastab ta sellist teavet teisele liikmesriigile või Europolile ainult juhul, kui algselt teabe edastanud liikmesriik või kolmas riik annab selleks nõusoleku, ja vastavalt tingimustele, mille kõnealune liikmesriik või kolmas riik teabe kasutamisele on kehtestanud (edaspidi „andmete omandiõiguse põhimõte“);
- e) käesoleva direktiivi alusel vahetatud isikuandmed, mis on osutunud ebaõigeks, mittetäielikuks või aegunuks, kustutatakse või parandatakse või nende töötlemist piiratakse vastavalt vajadusele ning kõiki nende andmete vastuvõtjaid teavitatakse sellest viivitamata (edaspidi „andmete usaldusväärsuse põhimõte“).

II PEATÜKK

TEABEVAHETUS ÜHTSE KONTAKTPUNKTI KAUDU*Artikkel 4***Taotlus ühtsele kontaktpunktile**

1. Liikmesriik tagab, et taotlus, mille tema ühtne kontaktpunkt ja, kui see on ette nähtud tema riigisisises õiguses, volitatud õiguskaitseasutus esitab teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile, vastab lõigetes 2–6 sätestatud tingimustele.

Liikmesriik esitab komisjonile nimekirja oma volitatud õiguskaitseasutustest. Liikmesriik teavitab komisjoni nimekirja kõigist muudatustest. Komisjon avaldab nimekirjad ja nende ajakohastatud versioonid internetis.

Liikmesriik tagab, et kui tema volitatud õiguskaitseasutus esitab taotluse teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile, saadab ta samal ajal selle taotluse koopia enda ühtsele kontaktpunktile.

2. Liikmesriik võib lubada, et üksikjuhtumipõhiselt ei pea tema volitatud õiguskaitseasutus saatma tema ühtsele kontaktpunktile taotluse koopia samal ajal, kui see edastatakse teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile kooskõlas lõikega 1, kui sellega seatakse ohtu vähemalt üks järgmistest:

- a) käimasolev väga tundlik uurimine, mille puhul on teabe töötlemiseks vajalik asjakohane konfidentsiaalsuse tase;
- b) terrorismijuhtumid, mis ei hõlma häda- ega kriisiolukordade ohjamist;
- c) üksikisiku turvalisus.

3. Liikmesriik tagab, et teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile esitatakse taotlus üksnes juhul, kui on objektiivselt alust arvata, et

- a) taotletav teave on vajalik ja proportsionaalne, et saavutada artikli 1 lõike 1 esimeses lõigus osutatud eesmärk, ning
- b) taotletav teave on sellele teisele liikmesriigile kättesaadav.

4. Liikmesriik tagab, et teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile esitatud taotluses täpsustatakse, kas see on kiireloomuline, ja kui on, esitatakse kiireloomulisuse põhjused. Taotlust käsitatakse kiireloomulisena, kui juhtumi kõiki asjakohaseid fakte ja asjaolusid arvesse võttes on objektiivselt alust arvata, et taotletud teabel on vähemalt üks järgmistest omadustest:

- a) see on hädavajalik liikmesriigi avalikku julgeolekut ähvardava vahetu ja kõrgendatud ohu ennetamiseks;
- b) see on vajalik selleks, et ennetada vahetut ohtu isiku elule või kehalisele puutumatusel;
- c) see on vajalik, otsuse vastuvõtmiseks, millega võivad kaasned piirangud kuni vabaduse võtmiseni;
- d) on vahetu oht, et teave kaotab asjakohasuse, kui seda kiiresti ei edastata, ning seda teavet peetakse oluliseks süütegude tõkestamisel, avastamisel või uurimisel.

5. Liikmesriik tagab, et teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile esitatav taotlus sisaldab kõiki vajalikke üksikasju, et võimaldada selle nõuetekohast ja kiiret menetlemist kooskõlas käesoleva direktiiviga, sealhulgas vähemalt järgmist:

- a) taotletava teabe kirjeldus, mis on nii üksikasjalik kui seda võib vastavas olukorras eeldada;
- b) teabe taotlemise eesmärgi kirjeldus, sealhulgas faktide kirjeldus ja viide aluseks olevale kuriteole;
- c) objektiivsed põhjused, mille alusel arvatakse, et taotletud teave on taotluse saanud liikmesriigile kättesaadav;
- d) asjakohasel juhul selgitus teabe taotlemise eesmärgi ja selle füüsilise või juriidilise isiku või üksuse vahelise seose kohta, kellega teave on seotud;
- e) asjakohasel juhul ja kooskõlas lõikega 4 põhjused, miks taotlust peetakse kiireloomuliseks;
- f) piirangud taotletud teabe kasutamisele muudel eesmärkidel kui need, mille jaoks seda taotleti.

6. Liikmesriik tagab, et teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile esitatakse taotlus keeles, mis on kantud selle teise liikmesriigi koostatud loetellu kooskõlas artikliga 11.

Artikkel 5

Taotluse alusel teabe edastamine ühtsele kontaktpunktile

1. Liikmesriik tagab, et tema ühtne kontaktpunkt edastab artikli 4 kohaselt taotletud teabe võimalikult kiiresti ja igal juhul järgmiste tähtaegade jooksul:

- a) kaheksa tundi kiireloomulise taotluse korral, mis on seotud otse juurdepääsetava teabega;
- b) kolm kalendripäeva kiireloomulise taotluse korral, mis on seotud kaudselt juurdepääsetava teabega;
- c) seitse kalendripäeva kõigi teiste taotluste korral.

Esimeses lõigus sätestatud tähtjad hakkavad kulgema taotluse kättesaamise hetkest.

2. Kui liikmesriik saab taotletud teabe edastada riigisisese õiguse kohaselt alles pärast õigusasutuselt loa saamist vastavalt artiklile 9, võib see liikmesriik käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tähtaegadest kõrvale kalduda, kui see on vajalik sellise loa saamise eesmärgil. Sellisel juhul tagab liikmesriik, et tema ühtne kontaktpunkt teeb järgmist:

- a) teavitab viivitamata taotluse esitanud liikmesriigi ühtset kontaktpunkti või, kui see on asjakohane, volitatud õiguskaitseasutust eeldatavast viivitusest, täpsustades eeldatava viivituse pikkuse ja selle põhjused;
- b) hoiab taotluse esitanud liikmesriigi ühtset kontaktpunkti või, kui see on asjakohane, volitatud õiguskaitseasutust olukorraga kursis ja edastab taotletud teabe võimalikult kiiresti pärast õigusasutuselt loa saamist.

3. Liikmesriik tagab, et tema ühtne kontaktpunkt edastab artikli 4 kohaselt taotletud teabe taotluse esitanud liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile või, kui see on asjakohane, volitatud õiguskaitseasutusele keeles, milles taotlus vastavalt artikli 4 lõikele 6 esitati.

Liikmesriik tagab, et tema ühtne kontaktpunkt saadab taotletud teabe koopia taotluse esitanud liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile samal ajal, kui ta edastab taotletud teabe selle liikmesriigi volitatud õiguskaitseasutusele.

Liikmesriik võib lubada, et tema ühtne kontaktpunkt ei pea saatma koopiat asjakohasest teabest selle teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile samal ajal, kui see edastatakse käesoleva artikli kohaselt teise liikmesriigi volitatud õiguskaitseasutusele, kui sellega seatakse ohtu vähemalt üks järgmistest:

- a) käimasolev väga tundlik uurimine, mille puhul on teabe töötlemiseks vajalik asjakohane konfidentsiaalsuse tase;
- b) terrorismijuhtumi lahendamine, mis ei hõlma häda- ega kriisiolukordade ohjamist;
- c) üksikisiku turvalisus.

Artikkel 6

Taotluse rahuldamata jätmine

1. Liikmesriik tagab, et tema ühtne kontaktpunkt keeldub edastamast vastavalt artiklile 4 taotletud teavet üksnes juhul, kui ilmneb mõni järgmistest põhjustest:

- a) taotletud teave ei ole taotluse saanud liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile ega pädevatele õiguskaitseasutustele kättesaadav;
- b) taotlus ei vasta artiklis 4 sätestatud tingimustele;
- c) taotluse saanud liikmesriigi õiguse kohaselt nõutavast õigusasutuse loa andmisest on artikli 9 alusel keeldutud;
- d) taotletud teave kujutab endast isikuandmeid, mis ei kuulu artikli 10 punktis b osutatud isikuandmete kategooriasse;
- e) taotletud teave on osutunud ebaõigeks, mittetäielikuks või aegunuks ning seda ei saa koosõlas direktiivi (EL) 2016/680 artikli 7 lõikega 2 edastada;
- f) on objektiivselt alust arvata, et taotletud teabe edastamine
 - i) oleks vastuolus taotluse saanud liikmesriigi oluliste riiklike julgeolekuhuvidega või kahjustaks neid;
 - ii) seaks ohtu süüteo käimasoleva uurimise edukuse või üksikisiku turvalisuse;
 - iii) kahjustaks põhjendamatult juriidilise isiku kaitstud olulisi huve;

- g) taotlus on seotud
- i) süüteoga, mille eest karistatakse taotluse saanud liikmesriigi õiguse kohaselt kuni ühe aasta pikkuse vangistusega, või
 - ii) teoga, mis ei ole taotluse saanud liikmesriigi õiguse kohaselt süütegu;
- h) taotletud teave saadi algselt teiselt liikmesriigilt või kolmandalt riigilt ning see liikmesriik või kolmas riik ei ole andnud oma nõusolekut teabe edastamiseks.

Liikmesriigid hindavad nõuetekohase hoolsusega seda, kas tema ühtsele kontaktpunktile esitatud taotlus on kooskõlas artiklis 4 sätestatud tingimustega, eelkõige seda, kas ilmselgelt rikutakse põhiõiguseid.

Taotluse rahuldamata jätmise mõjutab üksnes taotletud teabe seda osa, mille suhtes ilmnevad esimeses lõigus nimetatud põhjused, ja see ei mõjuta asjakohasel juhul kohustust edastada muud osa teabest vastavalt käesolevale direktiivile.

2. Liikmesriik tagab, et tema ühtne kontaktpunkt teavitab taotluse rahuldamata jätmisest taotluse esitanud liikmesriigi ühtset kontaktpunkti või, kui see on asjakohane, volitatud õiguskaitseasutust ja täpsustab rahuldamata jätmise põhjuseid artikli 5 lõikes 1 sätestatud tähtaegade jooksul.

3. Liikmesriik tagab asjakohasel juhul, et tema ühtne kontaktpunkt taotleb taotluse esitanud liikmesriigi ühtselt kontaktpunktilt või, kui see on asjakohane, volitatud õiguskaitseasutuselt viivitamata selgitusi või täpsustusi, mis on vajalikud, et menetleda taotlust, mis tuleks vastasel juhul rahuldamata jätta.

Artikli 5 lõikega 1 sätestatud tähtaegade kulgemine peatatakse alates hetkest, mil taotluse esitanud liikmesriigi ühtne kontaktpunkt või, kui see on asjakohane, volitatud õiguskaitseasutus saab taotluse esitada selgitusi või täpsustusi, kuni hetkeni, mil taotletud selgitused või täpsustused esitatakse.

4. Taotluse rahuldamata jätmise, rahuldamata jätmise põhjused, taotlus selgituste või täpsustuste saamiseks ja selgitused või täpsustused, millele on osutatud käesoleva artikli lõikes 3, ning muud taotlusega seotud teated teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile edastatakse keeles, milles vastavalt artikli 4 lõikele 6 esitati taotlus.

III PEATÜKK

MUU TEABEVAHETUS

Artikkel 7

Teabe edastamine omal algatusel

1. Liikmesriik võib oma ühtse kontaktpunkti või pädevate õiguskaitseasutuste kaudu edastada omal algatusel neile kättesaadavat teavet teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile või pädevatele õiguskaitseasutustele, kui on objektiivselt alust arvata, et selline teave võib olla selle teise liikmesriigi jaoks asjakohane süütegude tõkestamise, avastamise või uurimise eesmärgil.

2. Liikmesriik tagab, et tema ühtne kontaktpunkt või pädevad õiguskaitseasutused edastavad omal algatusel neile kättesaadava teabe teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile või pädevatele õiguskaitseasutustele, kui on objektiivselt alust arvata, et selline teave võib olla selle teise liikmesriigi jaoks asjakohane raskete süütegude tõkestamise, avastamise või uurimise eesmärgil. Nimetatud kohustus puudub, kui sellise teabe suhtes kehtivad artikli 6 lõike 1 punktis c või f osutatud põhjused.

3. Liikmesriik tagab, et kui tema ühtne kontaktpunkt või pädevad õiguskaitseasutused edastavad teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile teavet omal algatusel vastavalt lõikele 1 või 2, teevad nad seda ühes keeltest, mis on kantud selle teise liikmesriigi artikli 11 kohaselt koostatud loetellu.

Liikmesriik tagab, et kui tema ühtne kontaktpunkt edastab teabe omal algatusel teise liikmesriigi pädevale õiguskaitseasutusele, saadab ta samal ajal selle teabe koopia ka selle teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile.

Liikmesriik tagab, et kui tema pädevad õiguskaitseasutused edastavad teabe omal algatusel teisele liikmesriigile, saadavad nad samal ajal teabe koopia oma liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile ning asjakohasel juhul selle teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile.

4. Liikmesriik võib lubada, et tema pädevad õiguskaitseasutused ei pea saatma koopiat asjakohasest teabest tema liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile või teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile samal ajal, kui teavet edastatakse käesoleva artikli kohaselt selle teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile või pädevatele õiguskaitseasutustele, kui sellega seataks ohtu vähemalt üks järgmistest:

- a) käimasolev väga tundlik uurimine, mille puhul on teabe töötlemiseks vajalik asjakohane konfidentsiaalsuse tase;
- b) terrorismijuhtumid, mis ei hõlma häda- ega kriisiolukordade ohjamist;
- c) üksikisiku turvalisus.

Artikkel 8

Teabevahetus otse pädevatele õiguskaitseasutusele esitatud taotluse alusel

1. Liikmesriik tagab, et kui tema ühtne kontaktpunkt esitab taotluse otse teise liikmesriigi pädevale õiguskaitseasutusele, saadab ta samal ajal selle taotluse koopia selle teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile. Liikmesriik tagab, et kui üks tema pädevatest õiguskaitseasutustest edastab sellise taotluse alusel teavet, saadab ta samal ajal selle teabe koopia oma liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile.

2. Liikmesriik tagab, et kui üks tema pädevatest õiguskaitseasutustest esitab taotluse või edastab taotluse alusel teavet otse teise liikmesriigi pädevale õiguskaitseasutusele, saadab ta samal ajal taotluse või teabe koopia ka oma liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile ja selle teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile.

3. Liikmesriik võib lubada, et tema ühtne kontaktpunkt või pädevad õiguskaitseasutused ei pea saatma lõikes 1 või 2 osutatud taotluse või teabe koopiaid, kui sellega seataks ohtu vähemalt üks järgmistest:

- a) käimasolev väga tundlik uurimine, mille puhul on teabe töötlemiseks vajalik asjakohane konfidentsiaalsuse tase;
- b) terrorismijuhtumid, mis ei hõlma häda- ega kriisiolukordade ohjamist;
- c) üksikisiku turvalisus.

IV PEATÜKK

LISANORMID TEABE EDASTAMISE KOHTA II JA III PEATÜKI KOHASELT

Artikkel 9

Õigusasutuse luba

1. Liikmesriik ei nõua teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile või pädevatele õiguskaitseasutustele II ja III peatüki kohaselt teabe edastamiseks õigusasutuse luba, kui tema riigisisese õiguse kohaselt ei ole õigusasutuse luba nõutav sarnase teabe riigisiseseks edastamiseks.
2. Liikmesriik tagab, et kui tema riigisisese õiguse kohaselt on teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile või pädevatele õiguskaitseasutustele II ja III peatüki kohaselt teabe edastamiseks nõutav õigusasutuse luba, võtavad tema ühtne kontaktpunkt või pädevad õiguskaitseasutused viivitamata kooskõlas oma riigisisese õigusega kõik vajalikud meetmed, et saada õigusasutuse luba võimalikult kiiresti.
3. Lõikes 2 osutatud õigusasutuse loa taotlusi hinnatakse ja nende kohta tehakse otsus kooskõlas pädeva õigusasutuse riigisisese õigusega.

Artikkel 10

Lisanormid isikuandmetena käsitatava teabe kohta

Liikmesriik tagab, et kui tema ühtne kontaktpunkt või pädevad õiguskaitseasutused edastavad II või III peatüki kohaselt teavet, mida käsitatakse isikuandmetena, siis

- a) isikuandmed on täielikud ja ajakohased kooskõlas direktiivi (EL) 2016/680 artikli 7 lõikega 2;
- b) piirduvad andmesubjekti kategooriate kaupa edastatavad isikuandmete kategooriad määruse (EL) 2016/794 II lisa B jaos loetletud kategooriatega ning need on vajalikud ja proportsionaalsed taotluse eesmärgi saavutamiseks;
- c) edastab tema ühtne kontaktpunkt või pädev õiguskaitseasutus samal ajal ja nii palju kui võimalik ka vajalikke andmeid, mis võimaldavad teise liikmesriigi ühtsel kontaktpunktil või pädeval õiguskaitseasutusel hinnata isikuandmete õigsust, täielikkust ja usaldusväärsust ning seda, mil määral isikuandmed on ajakohased.

Artikkel 11

Keelte loetelu

1. Liikmesriik koostab loetelu, kus on ära toodud üks või mitu keelt, milles tema ühtne kontaktpunkt saab teavet vahetada, ja ajakohastab seda loetelu. Kõnealune loetelu peab sisaldama ka inglise keelt.
2. Liikmesriik edastab lõikes 1 osutatud loetelu ja selle ajakohastatud versioonid komisjonile. Komisjon avaldab selliste loetelude koondloendi internetis ja ajakohastab seda.

Artikkel 12

Teabe edastamine Europolile

1. Liikmesriik tagab, et kui tema ühtne kontaktpunkt või pädevad õiguskaitseasutused saadavad taotluse, edastavad taotluse kohaselt teavet või edastavad teavet omal algatusel käesoleva direktiivi II ja III peatüki kohaselt, hindavad tema ühtse kontaktpunkti või pädevate õiguskaitseasutuste töötajad üksikjuhtumipõhiselt ja kooskõlas määruse (EL) 2016/794 artikli 7 lõikega 7 ka seda, kas Europolile on vaja saata taotluse või edastatud teabe koopia, kui teates sisalduv teave puudutab süütegusid, mis on hõlmatud määruse (EL) 2016/794 artiklis 3 sätestatud Europoli eesmärkidega.

2. Liikmesriik tagab, et kui Europolile saadetakse käesoleva artikli lõike 1 kohaselt taotluse koopia või teabe koopia, edastatakse Europolile nõuetekohaselt teabe töötlemise eesmärk ja sellise töötlemise võimalikud piirangud vastavalt määruse (EL) 2016/794 artiklile 19. Liikmesriik tagab, et teave, mis algselt saadi teiselt liikmesriigilt või kolmandalt riigilt, saadetakse Europolile vastavalt käesoleva artikli lõikele 1 ainult juhul, kui see teine liikmesriik või see kolmas riik on andnud selleks oma nõusoleku.

Artikkel 13

Turvaline sidekanal

1. Liikmesriik tagab, et tema ühtne kontaktpunkt või pädevad õiguskaitseasutused kasutavad Europoli turvalist teabevahetusvõrku (SIENA), et saata taotlus, edastada sellise taotluse alusel teavet või edastada teavet omal algatusel II või III peatüki või artikli 12 kohaselt.

2. Liikmesriik võib lubada, et tema ühtne kontaktpunkt või pädevad õiguskaitseasutused ei pea SIENAt kasutama, et saata taotlus, edastada taotluse alusel teavet või edastada teavet omal algatusel II või III peatüki või artikli 12 kohaselt vähemalt ühel järgmisel juhul:

- a) teabevahetus eeldab kolmandate riikide või rahvusvaheliste organisatsioonide kaasamist või kui on objektiivselt alust arvata, et kolmandaid riike või rahvusvahelisi organisatsioone on vajalik hiljem kaasata, sealhulgas Interpoli sidekanali kaudu;
- b) taotluse kiireloomulisus eeldab teise sidekanali ajutist kasutamist;
- c) ootamatu tehniline või operatiivne intsident takistab nende ühtsel kontaktpunktil või pädevatel õiguskaitseasutustel SIENAt teabevahetuseks kasutada.

3. Liikmesriik tagab, et tema ühtne kontaktpunkt ja kõik tema pädevad õiguskaitseasutused, kes võivad osaleda käesoleva direktiivi kohases teabevahetuses, on SIENAGA otse ühendatud, sealhulgas asjakohasel juhul mobiilseadmete vahendusel.

V PEATÜKK

ÜHTNE KONTAKTPUNKT LIIKMESRIIKIDEVAHELISEKS TEABEVAHETUSEKS

Artikkel 14

Ühtse kontaktpunkti loomine või määramine ning tema ülesanded ja suutlikkus

1. Iga liikmesriik loob või määrab ühtse kontaktpunkti. Ühtne kontaktpunkt on üksus, mis vastutab käesoleva direktiivi kohase teabevahetuse koordineerimise ja hõlbustamise eest.

2. Liikmesriik tagab, et tema ühtsel kontaktpunktil on vahendid ja volitus täita vähemalt kõiki järgmisi ülesandeid:

- a) võtta vastu ja hinnata taotlusi, mis on esitatud kooskõlas artikliga 4 keeltes, millest on artikli 11 lõike 2 kohaselt teavitatud;
- b) suunata taotlus asjaomastele pädevatele õiguskaitseasutustele ning vajaduse korral koordineerida nende vahel taotluse menetlemist ja taotluse alusel teabe edastamist;
- c) koordineerida analüüsi koostamist ja teabe struktureerimist, et edastada see teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile ja, kui see on asjakohane, pädevatele õiguskaitseasutustele;

- d) edastada taotluse alusel või omal algatusel teavet teistele liikmesriikidele vastavalt artiklitele 5 ja 7;
- e) keelduda teabe edastamisest vastavalt artiklile 6 ja paluda vajaduse korral selgitusi või täpsustusi vastavalt artikli 6 lõikele 3;
- f) saata taotlus teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile vastavalt artiklile 4 ja esitada vajaduse korral selgitusi või täpsustusi vastavalt artikli 6 lõikele 3.

3. Liikmesriik tagab, et

- a) tema ühtne kontaktpunkt
 - i) omab juurdepääsu kogu teabele, mis on kättesaadav tema pädevatele õiguskaitseasutustele, niivõrd kui see on vajalik tema käesolevast direktiivist tulenevate ülesannete täitmiseks;
 - ii) täidab oma ülesandeid ööpäev läbi ja seitse päeva nädalas;
 - iii) saab kvalifitseeritud töötajad, asjakohased operatiivvahendid, tehnilised ja rahalised vahendid, taristu ja suutlikkuse, sealhulgas tõlkimiseks, et nõuetekohaselt, tulemuslikult ja kiiresti täita oma ülesandeid kooskõlas käesoleva direktiiviga, sealhulgas asjakohasel juhul artikli 5 lõikes 1 sätestatud tähtaegade jooksul;
- b) õigusasutused, kes on pädevad andma riigisisese õiguse kohaselt nõutavaid õigusasutuse lube vastavalt artiklile 9, on ühtsele kontaktpunktile kättesaadavad ööpäev läbi ja seitse päeva nädalas.

4. Liikmesriigid teavitavad komisjoni ühe kuu jooksul oma ühtse kontaktpunkti loomisest või määramisest. Liikmesriigid teavitavad komisjoni, kui nende ühtse kontaktpunktiga seoses toimub muudatusi.

Komisjon avaldab kõnealuse teabe ja selle ajakohastatud versioonid *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 15

Korraldus, koosseis ja koolitus

1. Liikmesriik määrab kindlaks oma ühtse kontaktpunkti korralduse ja koosseisu nii, et see saaks täita käesolevast direktiivist tulenevaid ülesandeid tõhusalt ja tulemuslikult.

2. Liikmesriik tagab, et tema ühtne kontaktpunkt koosneb selliste pädevate õiguskaitseasutuste töötajatest, mille kaasamine on vajalik käesoleva direktiivi kohaseks piisavaks ja kiireks teabevahetuseks, sealhulgas vähemalt töötajad järgmistest asutustest, kui asjaomasele liikmesriigile on siduvad asjakohased õigusaktid või rahvusvahelised lepingud selliste üksuste või büroode loomiseks või määramiseks:

- a) Europoli riiklik üksus, mis on loodud määruse (EL) 2016/794 artikliga 7;
- b) SIRENE büroo, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1862 artikli 7 lõikega 2;
- c) Interpoli riiklik keskbüroo, mis on loodud Rahvusvahelise Kriminaalpolitsei Organisatsiooni (Interpoli) põhikirja artikliga 32.

3. Liikmesriik tagab, et tema ühtse kontaktpunkti töötajad on oma käesoleva direktiivi kohaste ülesannete täitmiseks piisavalt kvalifitseeritud. Selleks tagab liikmesriik oma ühtse kontaktpunkti töötajatele juurdepääsu piisavale ja korrapärasele koolitusele, eelkõige seoses järgmisega:

- a) ühtses kontaktpunktis kasutatavate andmetöötlusvahendite, eelkõige SIENA ja juhtumite haldamise süsteemi kasutamine;
- b) käesoleva direktiivi kohase ühtse kontaktpunkti tegevuse seisukohast asjakohase liidu ja liikmesriigi õiguse kohaldamine, eelkõige seoses isikuandmete kaitsega, sealhulgas direktiiviga (EL) 2016/680, õiguskaitseasutuste vahelise piiriülese koostööga, sealhulgas käesoleva direktiivi ja määrusega (EL) 2016/794, ning konfidentsiaalse teabe käsitlemisega;

- c) asjaomase liikmesriigi poolt artikli 11 kohaselt koostatud loetellu kantud keelte kasutamine.

Artikkel 16

Juhtumite haldamise süsteem

1. Liikmesriik tagab, et tema ühtne kontaktpunkt võtab hoidlana kasutusele ühtse elektroonilise juhtumite haldamise süsteemi, mis võimaldab tal täita käesolevast direktiivist tulenevaid ülesandeid, ja haldab seda. Juhtumite haldamise süsteemil on vähemalt kõik järgmised funktsioonid ja võimalused:

- a) artiklites 5 ja 8 osutatud sissetulevate ja väljaminevate taotluste ning teiste liikmesriikide ühtsete kontaktpunktidega ja, kui see on asjakohane, pädevate õiguskaitseasutustega vahetatavate muude taotlustega seotud teadete, sealhulgas teave artikli 6 lõikes 2 osutatud taotluse rahuldamata jätmise ning artikli 6 lõikes 3 osutatud selgituste või täpsustuste taotlemise ja esitamise registreerimise kohta;
- b) ühtse kontaktpunkti ja artikli 14 lõike 2 punkti b kohaste pädevate õiguskaitseasutuste vahelise teabevahetuse registreerimine;
- c) teise liikmesriigi ühtsele kontaktpunktile või, kui see on asjakohane, pädevatele õiguskaitseasutusele artiklite 5, 7 ja 8 kohaselt teabe edastamise registreerimine;
- d) artiklites 5 ja 8 osutatud sissetulevate taotluste võrdlemine ühtse kontaktpunkti käsutuses oleva teabega, sealhulgas artikli 5 lõike 3 teise lõigu ja artikli 7 lõike 3 teise lõigu kohaselt edastatud teabega ning muu juhtumite haldamise süsteemis registreeritud asjakohase teabega;
- e) artiklis 4 osutatud sissetulevatele taotlustele piisavate ja kiirete järelmeetmete võtmise tagamine, eelkõige selleks, et pidada kinni artiklis 5 sätestatud taotletud teabe edastamise tähtaegadest;
- f) SIENAGA koostalitlusvõime, mis eelkõige tagab, et SIENA kaudu saab saabuvaid teateid registreerida otse ning et SIENA kaudu väljaminevaid teateid saab saata otse juhtumite haldamise süsteemist;
- g) statistika koostamine käesoleva direktiivi kohase teabevahetuse kohta hindamise ja seire eesmärgil, eelkõige artikli 18 kohaldamise eesmärgil;
- h) juhtumite haldamise süsteemis sisalduvale teabele juurdepääsu ja seda teavet puudutavate muude isikuandmete töötlemise toimingute logimise aruandekohustuse täitmise ja küberturvalisuse eesmärgil vastavalt direktiivi (EL) 2016/680 artiklile 25.

2. Liikmesriik tagab, et kõiki juhtumite haldamise süsteemi, eelkõige selle ülesehitust, haldamist ja kontrolli ohustavaid küberturvalisuse riske juhitakse ja käsitletakse hoolsalt ja tulemuslikult ning et nähakse ette piisavad kaitsemeetmed volitamata juurdepääsu ja väärkasutamise vastu.

3. Liikmesriik tagab, et juhtumite haldamise süsteem sisaldab isikuandmeid ainult seni, kuni see on vajalik ja proportsionaalne, et ühtne kontaktpunkt saaks täita talle käesoleva direktiiviga pandud ülesandeid, ning et selles sisalduvad isikuandmed kustutatakse seejärel jäädavalt.

4. Liikmesriik tagab, et tema ühtne kontaktpunkt vaatab esimest korda hiljemalt kuus kuud pärast teabevahetuse lõppu ja seejärel korrapäraselt läbi vastavuse lõikele 3.

Artikkel 17

Ühtsete kontaktpunktide vaheline koostöö

1. Liikmesriigid ergutavad ühtsete kontaktpunktide ja pädevate õiguskaitseasutuste vahel praktilise koostöö tegemist käesoleva direktiivi kohaldamisel.

2. Liikmesriigid tagavad, et ühtsete kontaktpunktide juhid kohtuvad vähemalt kord aastas, et hinnata nende üksuste vahelise koostöö kvaliteeti, arutada probleemide korral vajalikke tehnilisi või korralduslikke meetmeid ning vajaduse korral selgitada menetlusi.

VI PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 18

Statistika

1. Iga aasta 1. märtsiks esitab iga liikmesriik komisjonile statistika käesoleva direktiivi alusel teiste liikmesriikidega toimunud teabevahetuse kohta, mis leidis aset eelmise kalendriaasta jooksul.
2. Iga liikmesriik tagab, et lõikes 1 osutatud statistika hõlmab vähemalt järgmist:
 - a) nende ühtse kontaktpunkti ja asjakohasel juhul nende pädevate õiguskaitseasutuste esitatud taotluste arv;
 - b) nende ühtse kontaktpunkti ja pädevate õiguskaitseasutuste saadud taotluste arv ning nende taotluste arv, millele nad vastasid, jaotatuna kiireloomuliste ja mittekiireloomuliste taotluste ning taotluse esitanud liikmesriikide kaupa;
 - c) artikli 6 kohaselt rahuldamata jäetud taotluste arv, jaotatuna taotluse esitanud liikmesriigi ja rahuldamata jätmise põhjuste kaupa;
 - d) selliste juhtumite arv, mille korral kalduti artikli 5 lõikes 1 sätestatud tähtaegadest kõrvale, kuna oli vaja saada õigusasutuse luba vastavalt artikli 5 lõikele 2, jaotatuna asjaomase taotluse esitanud liikmesriikide kaupa.
3. Komisjon koostab liikmesriikide poolt lõike 2 kohaselt esitatud miinimumstatistika ning teeb selle Euroopa Parlamendile ja nõukogule kättesaadavaks.

Artikkel 19

Aruandlus

1. Komisjon esitab hiljemalt 12. juuniks 2026 ning iga viie aasta tagant pärast 12. juunit 2027 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse käesoleva direktiivi rakendamist ja mis sisaldab üksikasjalikku teavet selle kohta, kuidas iga liikmesriik on käesolevat direktiivi rakendanud. Aruande koostamisel pöörab komisjon erilist tähelepanu sellele, kui tõhusalt vahetasid pädevad õiguskaitseasutused teavet, taotluse rahuldamata jätmise põhjustele, eelkõige juhul, kui taotlus ei ole käesoleva direktiivi eesmärkidega hõlmatud, samuti andmekaitset ja Europolile teabe edastamist käsitlevate sätete järgimisele.
2. Komisjon esitab hiljemalt 12. juuniks 2027 ja seejärel iga viie aasta tagant Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse käesoleva direktiivi tulemuslikkust, eelkõige selle mõju õiguskaitsealasele koostööle, artikli 14 lõike 3 punkti a alapunktis iii sätestatud kohustustele ja isikuandmete kaitsele. Komisjon võtab arvesse liikmesriikide esitatud teavet ja muud asjakohast teavet käesoleva direktiivi ülevõtmise ja rakendamise kohta, sealhulgas asjakohasel juhul praktilisi takistusi, mis takistavad direktiivi tulemuslikku rakendamist. Selle hindamise põhjal teeb komisjon otsuse asjakohaste järelemeetmete, sealhulgas seadusandliku ettepaneku kohta, kui see on asjakohane.

*Artikkel 20***Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni muutmine**

Alates 12. detsembrist 2024 asendatakse Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni artiklite 39 ja 46 need osad, mida ei ole raamotsusega 2006/960/JSK asendatud, käesoleva direktiiviga niivõrd, kui niivõrd need artiklid on seotud käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluva teabevahetusega.

*Artikkel 21***Kehtetuks tunnistamine**

Raamotsus 2006/960/JSK tunnistatakse kehtetuks alates 12. detsembrist 2024.

Viiteid kehtetuks tunnistatud raamotsusele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt lisa esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 22***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 12. detsembriks 2024. Nad teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Erandina esimesest lõigust jõustavad liikmesriigid artikli 13 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 12. juuniks 2027. Nad teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid esimeses ja teises lõigus osutatud normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste normide teksti.

*Artikkel 23***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 24***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas aluslepingutega.

Strasbourg, 10. mai 2023

Euroopa Parlamendi nimel
president
R. METSOLA

Nõukogu nimel
eesistuja
J. ROSWALL

LISA

VASTAVUSTABEL

Nõukogu raamotsus 2006/960/JSK	Käesolev direktiiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artiklid 3 ja 9
Artikkel 4	Artikkel 5
Artikkel 5	Artikkel 4
Artikkel 6	Artiklid 11, 12 ja 13
Artikkel 7	Artiklid 7 ja 8
Artikkel 8	Artikkel 10
Artikkel 9	Artikkel 3
Artikkel 10	Artikkel 6
Artikkel 11	Artikkel 21
Artikkel 12	Artikkel 19
Artikkel 13	Artikkel 22